

KOHUCIK (1) *sb m*

N sg k(o)hucik.

Sł stp, Cn brak, Linde bez cytatu: kogucik.

Dem. od „kohut”; tu przen: człowiek czupurny: (nagł) Gołtomłki. (-) PRáwy Czełki Kohućik/ y czyłcie krokorze/ Znać go w miełcie/ ná woynie/ we wśi/ y ná dworze. RejZwierz 71.

Synonimy. kokornaczek, kurek, sabelek.

MM